בגמ' דרים מקרא למשל לגבור: **ולא יאוס הוא מקצה.** בתמיה דוחלי שפיר קא מקשה לימא ר"ש בר בא בא דשני מקצה הוא: **הייתי אומר.** שיגבו מכל ישראל לצורך עשיית המשכה ומצאי ג"ל הוא שנפל מהמדומע שלמכה אצל לעולם מן המדומע משל צבור: **בעי.** הא דתני במתני' ושלימה היתה קריבה מי אמרינן שלימה שחרית ושלימה בין הערבים: **ג' נוגין מה הן.** לעשיירית המיפה היה שכה"ג מניף ג' נוגין וקמבעיא ליה כשמש כה"ג ושיתה המנחה כפולה בפולה אם היתה כפולה גם בשמן או לא: **הייתי אומר.** שיגבו זה מבעיא ליה: **כ' קמלין מה הן.** דס"ל למזקיק כאצא יוסי בן דוסתאי שפוכר בהמלכת בבכל יום היה כה"ג מניף ג' נוגין ומקריב אחד מהן בשחרית ו' בין הערבים ואומר רבי יוחנן בן ברוקה להלכתא כאצא יוסי ומקבעינא ליה כשהוא מניף שלימה בשחרית ושלימה בין הערבים אם מניף כל פעם ג' קומצין או ללמ' בקומץ אחד בגי: **לגוס נמדו נקומץ.** כלומר ללבונה בעי קומץ למדו ממנחת חוטא כדאמרי בפרק לעשיו: **מה לפנן ג' קמלין.** לכל עשרון קומץ לבונה דס"ל כי היכי דבעינן שעור שמן לכל עשרון אפי' נעשו הרבה עשרונות בכלי אחד כדתנן בפ' שתי מדות ה"ג בעינן קומץ לבונה לכל עשרון ה"ה כאן לכל הקופל הסולת כופל נמי הקומץ: **ומאני מה ממן לגריכה ליה.** כי היכי דמיבעינא ליה גבי תניתי כה"ג אם הקופל הקומץ ה"ג מיבעינא ליה בתניה מנחת הרבה בכלי אחד אם צריך קומץ לבונה לכל אחד או אגי ליה בקומץ אחד יהיו הממנות שניה או אחד ובגיר' הילולמי שבבכלי לא גרסי' כאן מה תמן לגריכה ליה: **לגוס נמדו שלשה נוגין.** למתניתין בעינן ג' נוגין אלא מתניד שנאמר גבי מתניתין שלשה נוגין לבונה אי לו בממנת תמיד מה להלן שלשה נוגין לעשרון אף כאן ג' נוגין לעשרון: **ומאני מה ממן לגריכה ליה.** כי היכא דקמבעיא ליה בתניתין ה"ג מבעיא ליה בתמיד כגון אלא הקריב מנחה בבקר שהניחה אפילו בערב לכתיב ומנחתם ומפכיסם בגילה או לאחר שם צריך ג' נוגין לכל אחת או דסגי להו בג' נוגין ג"ג ומה תמן וכו' מדבדי רבי חזקיה הוא דקאמר לרבי יוסה שהניח על דבריו דקאמר לף קמבעיא ליה לר' יוחנן לקומץ דזומיא דממנת מוטת הוא וקאר"ם ג"כ מאי קמבעיא ליה לר"י מנ' לוגין גילף ממתיד אלא ודאי מאי דגלי גלי מאי דלא גלי לא גלי ג"כ ה"ק לענין קמלין והרא"ש ז"ל עיקר: **בדין היה אימעו.** בפיר פרה אלא שתאני ד"ל הוא שהין מועלין בפרה: **ופריך והא תני תעלה היה.** לכאורה בפרה ללמדך שמועלין בה כשאר מעלות עד שלא היתה להן שעת היתר להכשיר: **ה"ג היה בה מועלין ואין מועלין בפרה: משפקשקין בה.** בפרה היו מתרפקין ומתנים לומה ע"ג מבומיהן לפפר מרפא מכה: **כיון שנגדרו.** ופרשו מפקר הזאות שם נטמאו בפקר נטמאת אמת לו היו מזין עליו אלא יטמאו בה: **האשה כזאת כמה היא מפקפרת.** ל"ג ליה הכא ותנא דגרלא דר"פ מייתי ליה לכאן: **ואת שלובדות.** שנאבד המעות מן שקלים לנדבה וכלאמרי' לעיל בר"פ דאלכ"ע האשה כזאת כמה מתכפרת:

הדרן עלך פרק מעות שנמצאו

הלכה א מתני' כל הרוקין הנמלין בירושלים טהורין. ולפ מחזקינן להו ברוקן אל זב וזבה שהן מטמאין מדם ולפים בשאר לחלוחין אלא מכי קומץ בתר ריחא: **חוץ מבל שוק העליון.** בגמרא מפרש טעמא: **שבאמצע טמאים.** לזבין וזבות שכיחי ומהלכים באמצע הדרכ